

Enregistrer une conversation sans autorisation

לננות בחלקן נפש
שמה היום: ג'י
וכל שעה היא עו
בן גניה ולמה
אה. כלומר משה
לקמן משמע דא
יה היא טעמה
מא' לאו בבר
אום לכל אחד
הוא לה למתי
לקמן (דף יז)

רמב"ן בבא בתרא דף נט ע"א

ומפורש בירוש' (ג') הפותח חלון בחצר חברו במעמד חברו יכול לומר לו יגעת ופתחת בשמאל יגע וסתום בימי' הגע עצמך שהיה שם יכול למימר בעיני' הוינ' תלעי הגע עצמך שהיה מושיט לי צרורות יכול למימר מגתך הוינ' באהין גברא ושמעת מינה שאין להם חזקה שאלו היה חזקה להיזק ראייה לעולם כיון שהו' פתוח במעמד חברו והו' מושיט לו צרורות מיד נתקיימ' חזקתי כדאמרין אי דלי צנא דפירי לאלתר הוי חזקה וכו' ואמרין נמי והא אית לי סהדי דאת' וסייע בגוד' בהדאי וכיון שלא נתקיימה חזקה בכך לא מקיימא ליה חזק' לעולם היכ' שיש שם היזק ראייה כדעת רבינו הגדול ז"ל ומסתב' כותיה שאני או' קטורת ובית הכסא לפי שהן נזקין בגוף אין להם חזקה לא אמרו חזקה בנזקין אלא בנכסי ממון דאמת המים וסיד וסלעים והשרוין עמהם שאין נזקן אלא בכותלו של חברו אדם מוחל על כותלו אפילו יפיל אותו ממש אבל קוטרא ובית הכסא שהוא עצמו נזק ומצטער בהם אין להם חזקה וזה טעמו של רב יוסף בקורקור שהאסטניסין ואניני הדעת מצטעריין ונזוקין הן בכך והוא הדין וכל שכן בהיזק ראייה דנזקי אדם באדם הוא אי משום עין רעה אי משום לישנ' ביש' אי משום צניעות' ועוד מי ידע במה מטי ליה דלמחול ועוד דאפילו מחל הנזק כיון דודאי אסור הוא למזיק היזיקו בראיה ולהסתכל בו לדעת ואין אדם יכול ליהזר בכך לעמוד כל היום בעצימת עינים על כרחנו נאמר לזה סתום חלונך ואל תחט' תדיר ..

שו"ת מהרם מרוטנבורג סימן תתרכ"ב

חרם תקנת הקהילות ששם רבינו גרשם מאור הגולה. דאין לישא שתי נשים. אין להתירה רק במאה אנשים מג' ארצות ומג' קהילות וגם אותם לא יסכימו עד שיראו טעם מבורר להתיר וצריך שתהא כתובתה צרורה ומונחת ביד נאמן במעות או במשכונות. וחרם שמקבל החתן עליו ג"כ צריך מאה להתיר וא"צ שיהיו מג' ארצות. והרם קדמוניו' על תשומת יד בלא קבלת חרם לקיים התשומת יד אך יש להתיר בשלשים וכולם צריך טעם מבורר להתיר אם יש מנין מצומצם בביהכ"נ והתחיל ש"ץ להתפלל אין אחד מהם רשאי לצאת עד שיגמור ואם יצא אחד מהם בלא רשות והתחיל קדיש או קדושה [יגמור] בלא מנין וכן נמצא בהלכות גדולות. אין אדם רשאי לבטל התפלה בשבת או ביו"ט אא"כ בטל התפלה קודם לכן ג' פעמים. חרם שלא יתפלל ש"ץ [כשמוחזק] אדם [אחר] עד שיאמרו טובי העיר שיתפלל. חרם שלא ירחיק אדם מאשתו וישהה יותר מי"ח חדשים בלא רשותה. תקנת גאוני' יכולי' ישראל לשום חרם בכל זמן אך יכולי' להתיר ליחיד לצורך שעה אם יש טענה. עבר הזמן א"צ להתיר ובתוך הזמן יכולי' להתיר. מותר לדבר עם עבריינ' שעבר על החרם. ונרצה לעשות תקנה עיר שיש בה בית הקברות כופי' בני הכפרי' המוליכי' מתייהם לשם לדון שם. ואומרי' רבני צרפת מקום שנזכר שהי' שם ת"ח קרוב לודאי שהי' שם ב"ד ודנין בה. תקנת קדמונים לא גזרו לב"ד

ירושת קרקעות אלא לב"ד הגדול שבמדינות. תקנה שלא לתן גט לאשה בע"כ ואין הגט כלום. נתן לה גט מתחלה ברצונה ונמצא [הגט פסול] יתן לה גט שני בע"כ אם ידענו שלא ידעה הפסול מן הראשון. מקבלי חרם הקהילות אומר רבינו יחיאל דאם פוטרי' זא"ז דא"צ היתר. ואם האחד רוצה לקיים את החרם וחבירו חוזר בו הרוצה לקיים מותר על פטור חבירו וחבירו אסור וקצת רבני צרפת חולקי' עליו. תקנה שלא לשכור בית גוי שדר בו חבירו ישראל עד מלאת לו שנה אחר שיצא היהודי מן הבית אבל אם הדר אומר לגוי שכר לי הבית בפחות ממה ששכרת בשנה שעברה ואין מפרש מפני מה שואלו או אומר לו אין דעתי לשוכרו והשני נותן לגוי שכרו שנתן לו הראשון אז אין שום תקנה אם לא יוקרו או הוזלו הבתים שבעיר. ואין התקנה חלה על ישראל המשכיר בית לישראל אחר. תקנה שלא לסרב לכנוס בחרם להרים מעשר ואחד יכריח לכולם אם יש מנין בעיר אך לא יהי' גבאי אם לא רצו האחרים וקודם ר"ג מ"ה היתה תקנה [זו] ורגמ"ה תקן לחדשה בכל שנה. חרם על המכה חבירו שיתירו לו הקהל לעצמן. עוד תקן ר"ת ובית דינו למכה חבירו חוץ מביהכ"נ לקנסו כ"ה דינר' טורניי"ש ובביהכ"נ הקנס כפול נ' דינר' טורניי"ש וכן העיד רבינו יוסף קרא שראה בפני רבי' יחיאל מפריש. ואם הכהו ב' פעמים יתן ב' קנסות ואם המוכה הכה מכה אבד זכותו וא"צ להתיר למכה הראשון אך הקנסות ישפטו לפי ההכאות. מכתב יד הרי"ח מטורניי"ש כי לא נתפשט מגדולי צרפת בין למכה בביהכ"נ אלא נתנו כח ביד ב"ד למעט ולהרבות לפי העת למכה ולמוכה כאשר יישר בעיניהם. וקנס זה מוכה ולא לעניים כדאמרי' (ב"ק ל"ו ע"ב) על מעשה דפלגא דזוזא שחייבהו שיהא למוכה וכן תקנו שאשה יחידה או קרוב נאמן לומר שראה שהכהו וכן קטן נאמן כשאין פנאי להזמין אחרים כשרי' כדאמרי' פ' החובל (בבא קמא צ' ע"ב) ההוא דתקע לי' לחברי' א"ר יהודה הא אנא חזיתי' זיל שלים ליה ולפ רוב ההכאות. חרם למסור יחיד וקרוב כשרי' אע"ג דלא שמעו כי הלשינו אך רואי' כשמדבר למושל וכן צוה המושל על המולשן אמתלא אחריתי. חרם שלא לקצץ גליון ספר אפי' כדי לכתוב עליו. חרם שלא לבייש בעלי תשובה מעונם בפניהם. חרם שלא לראות בכתב חבירו ששולח לחבירו בלא ידיעתו אסור. ואם זרקו מותר. חרם של לקח גניבות כגון תועבות או גביע ובגדים צואים וספרי תפלות ומשמשיהם מפני הסכנה.

שולחן ערוך חושן משפט סימן קנז סעיף א

חצר השותפין שיש בה דין חלוקה או שחלקוה ברצונם אע"פ שאין בה דין חלוקה יש לכל אחד מהם לכופף את חבירו לבנות הכותל באמצע כדי שלא יראהו חבירו בשעה שמשתמש בחלקו ואפי' עמדו כך שנים רבות בלא מחיצה כופהו לעשות מחיצה בכל עת שירצה: הגה ואפי' יש מנהג בעיר שלא לעשותו אין הולכין אחריו וכופין לעשותו (טור בשם הרא"ש ונ"י ריש ב"ב) ואפי' אמר האחד חזקתי כך בלא כותל ואתה מחלת לי לא מהני אא"כ יש עדים שמחלו זה לזה על היזק ראייה שוב אינן יכולין למחות (טור ס"ד בשם הרא"ש):